

لحام الحبي الحام على الفرائ

بدر الشام يا صرغام رديته وفيه الايتام
من الشام والالام رديته وفيه الايتام

دراهم يعين الذم من البر حنية اليوا
شجايه من اهل العدر يا بالفضل يا مظلوم
من رحنه عنك على سر تدري الشجره امي الكوا
اشاكي يا فارس بدر من الغري يا معلوم
صديقه واحينه طحنه ابتجاني الظلام
من الشام والالام رديته وفيه الايتام

طحنه ابعد طحنه ابزب على بكره او واديه
والخم ظلت تلرب والنا رجع بها

اوانار الاخم من شرب صبروا للذي ايطفا
والخم تبي او تنجب اول واحد ايامها

حينه اليوم عدنه اهو بالجهه مني السلام
من الشام والالام رديته وفيه الايتام

الله الله الدهر ما نصف وفيه اضعوني
صوبتي بهام الحظ زليب ونه التدروني

الله من حادي عكر عاشور من اخذوني
اوشفت لغوتي اجماله كدر بالله امي خت خلوني

مسي حه البيتي موهم برمي اسما
من الشام والالام رديته وفيه الايتام

تعدوني يا راعي الوف ما خلوا اليه يملك

عالت غصبت اهل الحله اخذوني وامر برك
اي وحق جد المصطف احملي هي او فكل

ذيلي الرمان او ما صنف بين اورمانى اسماك
ريته او يال وفيه امك انصبت ليل الاسلام

من الشام والالام رديته وفيه الايتام
طالع اطلع من كبريه ولها ن يا راعي الجود

وانه الحينه متا متا للوطى اتردني اردو
طصحت انه امكفاه والى كفاني مفلود

واصرخ ابصره بعامه راح الدلال او سيعود
قلبي انصاب هم اصرى او همي بعد ما يلتم

من الشام والالام رديته وفيه الايتام
زليب انه المملوك او حشيتي اليوم الدين

بنت الراحمه الشافعه ذيلي الدهر عقب حبه
او عيشه ظل عاشره والسهم ثابت بالعين

امنه الجعوف امكطم آياك طاعه الجفان
رمه ابون واكل هق تفرخ بين يا حام

من الشام والالام رديته وفيه الايتام
من رحنه للكوفه انصبت سكر او حول الجدون

والجده اضعوني على الرب يتم الشريع مرهون
واصرخ ونوح امي الغريب والغريبه تدري مزيون

دم او وضع عالجده اصبر واسلون اهيد انه اسلون
وامصوب قلبه اليك عهده ما يلام

من الشام والالام رديته وفيه الايتام
طبت الشام او ما اسد منها يسوري او سلوى

او محلى يري الى مراد قلبه يباح اجلاى
واحملي طراة او كدر يا بالفضل من دينامي

والراح ما يرجع بعد من الله مكتوب هاي
عهد اظيت بي واخيت والشاهد رب العلم

من الشام والالام رديته وفيه الايتام

دیده بآه شور و غم گفت ای پدر در جانم
شد چه بخت با اَلَم ایور در خانه اَلَم
آرام ویران آمد با قلب پر محاسنم
گویم چرا دیدم ستم بحدت زده شهنشام
دیدم می اردن می جور جفا و آلام
من اسام و ابالام ردینه و به الایام

بر ناقصه خرمی این کار رفتم با قوم عدوان
همراه سجاد بیچار نالدار سور هجران
با این سیمان فگار آه از جفای دوران
خیرالم و چشم اشکبار بر آینه ماه تابان
وار کینه سکنه نالان بود او صبح شام
من اسام و ابالام ردینه و به الایام

من زینبی روزی بودم اندر حلال شوکت
رفت آن حلال شوکت گفتم غرقه هفت
گویند من چرا دیدم وارد کنان ادبیت
هی سورم سازم با اَخارین مصیبت

آه از این قوم کینه عین این نور عدام
من اسام و ابالام ردینه و به الایام

مشکل فراوان بر مشکلم شد از جفا و کینه
واندر خرابه منزلتم گفتم و قلم محبیه
رفت از جهان و ای ازلتم آن صغای خربیه
املام سویت با اَلَم خون روزار بعبیه
برایت شکایت دارم از جور آلام
من اسام و ابالام ردینه و به الایام